

JUKKA KESKITALO

*Sinun
valossasi*

Minerva

JUKKA KESKITALO

*Sinun
valossasi*

Saatteeksi

Tämän kirjan teemana on turva ja luottamus. Isoja sanoja, jotka ovat ihmiselle perustavalla tavalla tärkeitä. Mutta miten kirjoittaa luottamuksesta ja turvasta? Tätä mietin, kun ryhdyin työhön. Olisin voinut kirjoittaa yleisellä tasolla ja analysoida, mitä nuo sanat merkitsevät vaikkapa eri ajattelijoiden teksteissä. Päädyin kuitenkin kirjoittamaan henkilökohtaisemmin.

Tämä kirja koostuu pienistä omakohtaisista tarinoista elämäni varrelta, lapsuudesta nykyisyyteen. Jaan myös tarinoita vanhempieni ja lapsuuteni kotikylän ihmisten elämästä. Omalla tavallaan kaikki tämän kirjan kertomukset pyrkivät vastaamaan kysymykseen, mitä turvallisuus ja luottamus merkitsevät tavallisen arjen keskellä, silloinkin, kun turvallisuuden tunne elämässä järkkyy. Toivon näiden omakohtaisten tarinoideni tuovan lohtua ja voimaa Sinulle, arvoisa lukijani.

Jukka Keskitalo

Oulun hiippakunnan piispa

Poroja tiellä

Pohjoisen piispan matkat ovat usein pitkiä. Hiippakunnan eteläreunalta pohjoisimpaan pisteeseen on melko tarkkaan 1 000 kilometriä. Vertailun vuoksi on hyvä hahmottaa, että hiippakunnan eteläreunalta Perhosta Helsinkiin on vain noin 400 kilometriä. Puolen Suomen hiippakunta -nimitykselle on siis katetta.

Pitkät matkat varsinkin pohjoisessa tuovat yllätyksiä mukanaan. Lumipyrykeleillä teitä ei ehditä auraamaan tunti-kausiin. Toisinaan on hirvi juossut auton edestä tien yli. Usein tielle tupsahtaa porolauma. Lastenlaulun sanat ”muista aina liikenteessä, monta vaaraa ompe eessä” ovat tulleet konkreettisella tavalla tutuiksi.

Olen tehnyt sen, mitä inhimillisesti voi. Olen hankkinut nelivetoauton, jossa on korkeampi keula. Porokellokin on ladattu kännykkään. Pyrin ajamaan turvallisesti ja tilanteet ennakoiden. Silti teillä liikkuja ei voi välttää vaaraa. On vain mentävä siinä luottamuksessa, että mitään ei tapahdu Jumalan sallimatta.

”Teidän jokainen hiuskarvannekin on laskettu. Älkää siis pelätkö.” (Matt. 10:30–31)

Viesti uupuneelle

Tunnustan, olen hyvin työorientoitunut ihminen. Syyt tälle löytyvät varmasti jo lapsuudesta. Maalaistalossa laiskottelua ei katsottu hyvällä. Arvostan tätä kotoa saamaani perintöä.

Tässä kolikossa on kuitenkin myös käänköpuoli. Sitä tulee mitanneeksi itseään turhan usein sillä, mitä on saanut aikaan. Työssä uupumisen vaara on ilmeinen. Olen itse sen vakavilta muodoilta säästynyt, mutta monta kertaa olen tunnistanut vaaran merkit. Uupuminen on siitä erikoinen asia, että se ei aina ole riippuvainen työn määrästä – enemmänkin laadusta. Kuormia on monenlaisia, ja kantajalleen ne ovat aina todellisia.

Näistä kuvaamistani syistä johtuen minua puhuttelee erityisesti ehtoollispöydän kutsusanoista se, jossa Jeesus kutsuu luokseen kaikki työn ja kuormien uuvuttamat. Lepo, jota hän lupaa, on syvempi kuin vain hyvät yöunet.

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” (Matt. 11:28)

Oivallus

Olin virkavapaalla työstäni tekemässä väitöskirjaa apurahan turvin. Asuntovelkaisen lapsiperheen isän tulosvastuu oli suuri. Työn olisi pitänyt edistyä nyt, kun vihdoinkin sain keskittyä siihen kokonaisen vuoden päätoimisesti. Väitöskirjan tutkimusongelmaan liittyvä kysymyksenasettelu pysyi kuitenkin ratkaisemattomana pähkinänä, vaikka sitä kuinka pyörittelin mielessäni.

Päätin lähteä pitkälle hiihtolenkille ja unohtaa väitöskirjan hetkeksi. Saavuin kahdenkymmenen kilometrin lenkin puoleen väliin. Siinä se tapahtui. Yhtäkkiä kuin salama kirkkaalta taivaalta ratkaisu laskeutui tajuntaani. Näinhän se ongelma pitää ratkaista.

Tuossa luovuuden hetkessä oli jotakin alkuvoimaista. Ali-tajuntani oli tehnyt työtään, ja ratkaisu tuntui yhtäkkiä ilmeiseltä. Koin, että tuo hetki annettiin minulle ylhäältä. Kokemus oli hengellinen. Luoja antoi lahjan luodulleen.

”Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan tähtien Isältä.” (Jaak. 1:17)

Turvasta ja luottamuksesta

Meistä jokaiselle on tärkeää kokea olevansa turvassa ja voida luottaa siihen, että elämä kannattelee. Asiat eivät kuitenkaan aina mene omien suunnitelmiemme ja toiveidemme mukaan. Kokemus turvassa olemisesta antaa toivoa ja auttaa kohtaamaan vastoinkäymisiä ja pelkoja.

”Omalla tavallaan kaikki tämän kirjan pienet kertomukset pyrkivät vastaamaan kysymykseen, mitä turvallisuus ja luottamus merkitsevät tavallisen arjen keskellä. Silloinkin, kun turvallisuuden tunne elämässä järkkyy. Toivon näiden omakohtaisten tarinoiden sekä Raamatun ikaikaisten viisauksien tuovan lohtua ja voimaa Sinulle, arvoisa lukijani.”

Jukka Keskitalo

Oulun hiippakunnan piispa

minerva

ISBN 978-952-375-717-2

9 789523 757172

24.1

Kansi: Justine Florio /
Taittopalvelu Yliveto Oy
www.minervakustannus.fi